

Nr B 71

Utlåtande i anledning av väckta motioner om ersättning åt lantbruksinspektoren Eric Hellner för vissa rättegångskostnader.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av fru Nilsson och herr Robert Johansson (I: B 113) samt den andra inom andra kammaren av herr Björkänge (II: B 145), har hemställts, att riksdagen beslutar tillerkänna inspektor Eric Hellner ett belopp av 7 167 kronor för täckande av de kostnader han åsamkats genom att han måst hänvända sig till domstol för att få frågan om vattenfallsstyrelsens skadeståndsskyldighet rättsligt prövad samt att riksdagen beslutar gottgöra inspektor Hellner för den svåra kroppsskada han lidit med ett skäligt belopp.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen II: 63 vid årets förra riksdag.

Över de i enahanda syfte väckta motionerna I: 55 och II: 63 vid årets förra riksdag har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, utlåtanden avgivits av *vattenfallsstyrelsen* och *statskontoret*.

Vattenfallsstyrelsen anför följande.

Genom Stockholms rådhusrätts dom den 8 mars 1957, vilken dom vunnit laga kraft, har Hellners mot Vattenfallsstyrelsen förda ersättningstalan ogillats, och Hellner har ålagts gottgöra Kronan dess rättegångskostnader med 3 912 kronor, vilket belopp av Hellner inbetalats till Vattenfallsstyrelsen.

I motionerna säges, att föreskriftsenlig jordning sannolikt skulle ha förebyggt »följderna av överspänningen och den eventuella explosionen». Av utredningen i målet framgår, att några föreskrifter om skyddsjordning icke funnits, varför något åsidosättande av säkerhetsföreskrift ej heller skett. I motionerna angiven PM, utarbetad 1947, angående likartade skaderegleringar av försäkringsbolag har i målet vid vittnesförhör åberopats som processmaterial, varför hänsyn därtill kunnat tagas av domstolen, om anledning förelegat.

Vattenfallsstyrelsen kan icke finna skäl föreligga för Kronan att med frångående av den i den förda rättegången meddelade domen, mot vilken talan av Hellner icke fullföljts, återgälda Hellner av denne till Kronan erlagda rättegångskostnader och än mindre att utgiva ersättning till Hellner för dennes egna rättegångskostnader eller för denne åsamkad kroppsskada. Inga som helst nya omständigheter, ägnade att föranleda en annan bedömning av det inträffade skadefallet, hava förebragts. Gissningarna om att

en privat företagare eller dess försäkringsgivare i likartat fall skulle vara frikostig lära icke kunna betraktas såsom nytt och vägande processmaterial. I den mån motionerna äro så att förstå, att Kronan av billighetsskäl bör tillerkänna Hellner den ersättning, som domstolen på rättsliga grunder förvägrat honom, ha enligt Vattenfallsstyrelsens uppfattning några motivering för ett sådant handlande från Kronans sida icke framlagts, och Vattenfallsstyrelsen finner sig förty icke heller ur sådana synpunkter kunna tillstyrka motionerna.

Statskontoret har anfört följande.

Enligt statskontorets mening skulle ett tillmötesgående av motionärernas hemställan kunna få vittgående och svårbedömbara konsekvenser. Vid sådant förhållande och då deras förslag torde vara ägnat att ingiva betänkligheter även av principiell art, får statskontoret som sin mening uttala, att motionerna icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet anser för sin del, med hänsyn till i ärendet upplysta förhållanden, tillräckliga skäl inte föreligga att tillstyrka någon åtgärd i motionernas syfte. Utskottet hemställer därför,

att motionerna I: B 113 och II: B 145 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 oktober 1958

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Näsström, Gillström, Ohlon, Ivar Johansson, Einar Persson, fröken Andersson, herrar Thun, Pålsson, Bergman, Holmqvist, Sundelin, Söderberg, Mårtensson, Bertil Petersson och Anders Johansson; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Åkerström, Petterson i Degerfors, Malmborg, Rubbestad, Persson i Växjö, Ståhl, Gustafsson i Stockholm, Karlsson i Olofström, Nilsson i Göingegården, Andreasson, Hansson i Önnarp, Bohman, Johansson i Norrköping och fröken Vinge.